

B. Gennemførelsen af ad hoc-udvalgets rekommandationer.

Generalsekretæren fremlagde på samlingen sin sædvanemæssige beretning om gennemførelsen af ad hoc-udvalgets henstillinger. Han foreslog samtidig at standse udsendelsen af sådanne rapporter, da størstedelen af ad hoc-udvalgets rekommandationer nu var gennemført. ACABQ udtalte imidlertid i sin beretning, at der var et fortsat behov for at følge gennemførelsen af ad hoc-udvalgets henstillinger særligt i spørgsmålet om koordination af særorganisationernes arbejde. Man kunne dog tilslutte sig generalsekretærens bemærkninger, for så vidt som man fandt beretninger af den hidtidige type mindre værdifulde.

Et resolutionsudkast i overensstemmelse med ACABQ's opfattelse af spørgsmålet vedtoges enstemmigt af 5. udvalg.

C. Indføring af programbudgettering i FN.

Mulighederne for at indføre programbudgettering i FN behandlede af generalsekretæren i en for 5. udvalg fremlagt beretning samt i ACABQ's bemærkninger hertil.

I generalsekretærens rapport opregnedes de vanskeligheder, der stadig stod i vejen for et nyt budgetsystem, herunder behovet for en central besluttende myndighed på programmeringsområdet samt det hertil svarende behov for en forhåndsindikation fra medlemslandene af det omfang, hvori de var villige til at godkende projekter og stille pengemidler til rådighed. Generalsekretærens beretning var bilagt et udkast til et budget baseret på den fælles inspektørgruppes anbefalinger d. v. s. et budget der gjorde det muligt at sætte udgifterne i forbindelse med de enkelte programmer og programelementer i stedet for som hidtil at bygge på de enkelte udgiftskategorier. Generalsekretæren gjorde også opmærksom på, at, når engang det var accepteret, at kort- og langfristet programmering var nødvendig, ville det også være ønskeligt at operere med toårige budgetperioder.

Flere udvalgsmedlemmer udtrykte anerkendelse af generalsekretærens rapport, omend de beklagede, at den var forelagt for sent til, at en egentlig drøftelse kunne finde sted. Andre delegationer understregede, at

programbudgettering ville være i medlemsstaternes egen interesse, idet det kun på denne måde ville være muligt at få et virkeligt overblik over, til hvilke formål og med hvilket resultat medlemsbidragene var anvendt.

På forslag af den østrigske delegerede vedtog udvalget at anmode generalsekretæren om via ECOSOC at forelægge 26. generalforsamling en ny rapport, der ville kunne sætte denne i stand til at træffe beslutning om formen for FN's budget og varigheden af budgetperioden. Denne rapport skulle tilige indeholde et budgetudkast for 1972 i den tilsigtede nye forelæggelsesform.

D. Uforudsete og ekstraordinære udgifter.

Udvalget besluttede på forslag af ACABQ at udsætte sin principdiskussion af den hidtil anvendte fremgangsmåde, hvorefter generalsekretæren med ACABQ's indforståelse kan disponere over et af generalforsamlingen afsat beløb på kontoen for uforudsete og ekstraordinære udgifter.

E. Reaktivering af 14-magtsudvalget (ad hoc-udvalget).

Allerede tidligt på samlingen påbegyndte USA uofficielle drøftelser med medlemmerne af det i 1965 i henhold til resolution 2049 (XX) nedsatte ad hoc-udvalg til drøftelse af FN's og særorganisationernes finansielle forhold. Først på udvalgets møde den 9. december 1970 introduceredes imidlertid et resolutionsudkast om spørgsmålet. Det forudsås heri bl. a., at et reaktiveret 14-magtsudvalg skulle beskæftige sig med kort- og mellemfristet planlægning, budgetperioden, programbudgettering, FN's nuværende kontrolsystem og evalueringsmaskineri på det administrative og budgetmæssige område samt hovedorganisationens budgetmæssige og programmæssige samarbejde med særorganisationerne. Under udvalgets debat udtrykte flere lande, herunder Holland, sig anerkendende om det initiativ, der lå bag det amerikanske forslag, bl. a. fordi man fandt det værdifuldt, at programbudgetteringsspørgsmålet blev underkastet behandling på så mange niveauer som muligt. En lang række lande, herunder Jugosla-